

lingen er dernæst givet til Samvirksomheden, saaledes at de samvirkende Husmandsforeninger i Fyns Stift fik 915 Kr., de samvirkende jydsk Husmandsforeninger 4,200 Kr., de samvirkende sjællandske 2,000 Kr. og de samvirkende lolland-falsterske 210 Kr. o. s. v. Men man spejder forgæves efter Reglerne, hvorefter Tilskuddet er ydet til de enkelte Husmandsforeninger, idet det viser sig, at der er forskellige Husmandsforeninger, der have gjort et meget godt landøkonomisk Arbejde med Hensyn til lokale Markforsøg o. s. v., men som ikke have faaet noget. Jeg nævnedes i Fjor adskillige Foreninger, som i saa Henseende havde gjort et meget godt Arbejde og haft ret store Udgifter til disse Formaal i Forhold til de smaa Indtægter. Husmandsforeningerne have, men adskillige af disse Foreninger have intet som helst faaet af det Tilskud, som den daværende Justitsminister har uddelt, medens andre Foreninger, som have ligget fuldstændig stille, intet som helst landøkonomisk Arbejde havde gjort i det paagældende Regnskabsaar, havde faaet Del i Bevillingen. Jeg spurgte i Fjor den tidligere Justitsminister, hvorfor han havde fordelt Pengene paa den Maade, hvilke Regler de vare fordelte efter, og som Følge af den Kritik, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i Aar retter mod Landbrugsministeren, kunde jeg ønske at spørge, hvilke Regler fulgte det ærede Medlem fra Ringsted i Forfjor, da han uddelte Pengene paa den Maade, jeg her har paavist? I denne Forbindelse maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at i Henhold til den Forhandling, der blev ført her i Fjor ved Finanslovsforslagets anden og tredje Behandling, var det en Forudsætning, at en væsentlig Del af Landbrugslotteriets Overskud skulde anvendes til Støtte for de saakaldte korte Kursus, som nu affholdes i Henhold til Loven af 8. Maj 1908. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) stillede ved Finanslovsforslagets anden Behandling Ændringsforslag om, at der af Landbrugslotteriets Overskud skulde ydes 15,000 Kr. hertil. Naar dette Ændringsforslag ikke blev fastholdt og vedtaget ved tredje Behandling, skyldes det alene den Omstændighed, at det var vanskeligt at fastsætte et bestemt Beløb, fordi det ikke var givet, at Landbrugslotteriet hvert Aar vilde give et Overskud af 15,000 Kr. Hvis man kunde paaregne et Overskud hvert Aar af 15,000 Kr., er jeg overbevist om, at Tinget i Fjor havde fastsat, at 15,000 Kr. skulde anvendes til Støtte for disse korte Kursus,

thi der er sikkert ingen Foranstaltning, der kommer det mindre Landbrug mere til gode end netop disse korte Kursus. Her er altsaa for saa vidt givet en Regel, som det var en bestemt Forudsætning fra dette Tings Side ved Vedtagelsen i Fjor, at en væsentlig Del af Landbrugslotteriets Overskud skulde anvendes til Støtte for de korte Kursus.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det, som den ærede Ordfører nævnedes, var ganske rigtig en Forudsætning for Vedtagelsen i Fjor og en Forudsætning, som jeg ganske gik ind paa, og den vil blive fyldestgjort, naar der er Penge, men der er ingen Penge i dette Øjeblik. Hvornaar der kommer Overskud af Landbrugslotteriet, og om der overhovedet kommer Overskud mere, ved ikke jeg og ikke heller det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg fatter ikke, hvorfor det ærede Medlem fra Ringsted rejser Strid om dette Spørgsmaal. Jeg føjede til i Gaar og gentager i Dag — og her er jeg i Overensstemmelse med ledende Mænd indenfor Husmandsforeningerne —, at det foruden at bevilge Penge til korte Kursus ud af dette Overskud vilde være rigtigt i lige Maade at støtte f. Eks. Smaaplantnings- og Læplantningsbestræbelserne i Stedet for at strø disse Midler ud i Kroner og Øre, som det skete under det ærede Medlems Regime.

Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sagde angaaende Rentetilskuddet til Mergelinteressentskaberne, at der viser sig at være Mulighed for at komme frem, enten vi gaa den ene eller den anden Vej. Det ene kan være lige saa godt som det andet. Det glæder mig overordentligt. Jeg tror, at min Tanke er den rigtigste, selvfølgelig synes hver bedst om sin. Jeg tror, det er bedst, at Staten deltager med en bestemt Del af den faktiske Renteudgift i Stedet for med en fast Procent.

Med Hensyn til „Hedebruget“ kan jeg kun sige, at naar Enden er god, er alting godt. Jeg skylder den ærede Ordfører særlig Tak, fordi han trods sine Betæneligheder har sluttet sig til Forslaget, som det er. Der er ikke saa megen Grund til at takke dem, der gøre det, fordi de ere enige med mig. Den ærede Ordfører er ikke enig med mig, men slutter sig til Forslaget, fordi jeg, som han udtrykte sig i Gaar, lægger saa megen Vægt paa at bevare denne Bevilling. Det siger jeg den ærede Ordfører særlig Tak for og skal